Dues òperes per una

‘Cavalleria rusticana’ i ‘I pagliacci’, amb unes històries carregades de tensió i passió, tornen a representar-se a Girona, demà al Teatre Municipal (20.30 h)

Un moment de la producci dels Amics de l era de Sabadell Foto: AMICS DE L ERA DE SABADELL.

Són dues òperes curtes que la tradició ha emparellat perquè siguin representades en una vetllada

Demà es veurà al Teatre Municipal la producció dels Amics de l’Òpera de Sabadell de les òperes Cavalleria rusticana de Mascagni i I pagliacci de Leoncavallo, protagonitzades per Enrique Ferrer, Eugènia Montenegro, Montserrat Martí i Toni Marsol. La direcció escènica correrà a càrrec de Miquel Gorriz i la musical estarà sota la batuta de Santiago Serrate.

Les dues obres no són inèdites a Girona, ja que han passat diverses vegades per l’escenari gironí. Cavalleria rusticana es va veure a la nostra ciutat per primer cop el 26 d’octubre de 1897, compartint cartell amb l’acte tercer de Les huguenots de Meyerbeer, com s’esmenta en el diari El correo de Gerona d’aquell dia i posteriors. Per la seva part, I pagliacci arribà a Girona el 2 de novembre de 1899 i ja formant tàndem amb l’obra de Mascagni. Són reveladores aquestes dates, ja que l’obra de Mascagni es va estrenar el 1890 a Roma i la de Leoncavallo el 1892 a Milà. Girona va rebre aquestes estrenes amb només uns pocs anys de diferència.

Les dues òperes són considerades les iniciadores de l’estil del verisme, estil operístic que en altres arts és conegut com a realisme. Itàlia va iniciar llavors un corrent de sublimació artística i musical d’històries de carrer, protagonitzades per gent humil i amb un cert component sensacionalista que es recreava en unes situacions escabroses. Aquesta tendència seguiria amb el neorealisme del cinema italià de postguerra i més actualment amb els continguts de telerealitat del poderós imperi Mediaset.

Tant en una obra com en l’altra ens trobem amb ambients patriarcals i opressius, on la idea d’honor xoca frontalment amb la necessitat de viure l’amor lliurement. Igual que a la conegudíssima Carmen (precursora del verisme), les dones són brutalment tractades en aquesta societat masclista de rígides normes. En ambdues obres les dones protagonistes es troben al mig d’un quadrat amorós de conseqüències fatals.

Cavalleria rusticanaté lloc en un poble de la Sicília més profunda durant la Pasqua. El taverner Turiddu ha deixat embarassada Santuzza sense arribar-s’hi a casar, a més a més de ser-li infidel amb un antic amor, Lola, una dona casada. L’obra està impregnada d’un fort component religiós omnipresent, ja que l’escena es desenvolupa a les portes de l’església del poble.

Amb I pagliacci se’ns mostra el sempre fascinant tema de teatre dins del teatre. Durant les festes de l’Ascenció, en un poblet de Calàbria, una companyia de pallassos es prepara per actuar. Nedda, la dona de Canio, l’amo de la troupe, està secretament enamorada d’un altre home. Durant la representació dels comediants assistirem atònits a la reacció de l’enganyat Canio. La història passarà constantment de la ficció a la crua realitat, en uns moments d’autèntic vertigen. L’obra acabarà amb la famosa i demolidora frase del protagonista: “La commedia è finita!”

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 24-05-2018 Pàgina 46

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1399073-dues-operes-per-una.html